

הפָּהָן מְחַטֵּאתוֹ.

פרקשת אחריו

תא חווין, בשעתה דאתבריאו אתלבשו בדיקונא קדיישא עילאה נהורה, בגנטא דעדן דלעילא. ובדיקונא קדיישא אחורא, בגנטא דעדן דלחתה. ויהבין לוון אהנסנטא עילאה. ויהבו להזון חולקא עילאה. וברר דיהבין להזון דא, אמר להזון מלאכאמ, אתה זימנא דתיפקון, דקודשא בריך הוא אמר די תפקון מבאן.

תווהו, ואמרו לאן. אמר ליה תריין מלאכין, קידשא בריך הוא אמר (בראשית יב) לך לך מארץ וממולדתך וmbית אביך אל הארץ אשר אראה. מארצך: דא גנטא דעדן דלחתה. וmbית אביך: דא גנטא דעדן דלUILא. אל הארץ אשר אראה: דא ארעה חסובא שפה.

ואחויאו ליה כל גנטא דעדן. ואחויאו ליה היכליין וביתין, מדוריין עילאיין ובפה היכליין דבסיבין, ובפה ביתין, ובפה מדוריין, ובפה דרגין, וכל חלק וחלק שיש לו לצדיק בפני עצמו.

אמר מה אינון היכליין, אמרו ליה תריין מלאכין, ארבעין ותרין היכליין אינון מרקמן מבפה גוונין גאים, וכל אינש דקראי קריאת שמע שמא דמ"ב שמhn ברקא יאות, ירת לוון. על ליה לשבעין דרגין, ובהזון ע"ב חלונות,

הפָּהָן מְחַטֵּאתוֹ.

פרקשת אחריו

תא חווין, בשעתה דאתבריאו אתלבשו בדיקונא קדיישא עילאה נהורה, בגנטא דעדן דלעילא. ובדיקונא קדיישא אחורא, בגנטא דעדן דלחתה. ויהבין לוון אהנסנטא עילאה. ויהבו להזון חולקא עילאה. וברר דיהבין להזון דא, אמר להזון מלאכאמ, אתה זימנא דתיפקון, דקודשא בריך הוא אמר די תפקון מבאן.

תווהו, ואמרו לאן. אמר ליה תריין מלאכין, קידשא בריך הוא אמר (בראשית יב) לך לך מארץ וממולדתך וmbית אביך אל הארץ אשר אראה. מארצך: דא גנטא דעדן דלחתה. וmbית אביך: דא גנטא דעדן דלUILא. אל הארץ אשר אראה: דא ארעה חסובא שפה.

ואחויאו ליה כל גנטא דעדן. ואחויאו ליה היכליין וביתין, מדוריין עילאיין ובפה היכליין דבסיבין, ובפה ביתין, ובפה מדוריין, ובפה דרגין, וכל חלק וחלק שיש לו לצדיק בפני עצמו.

אמר מה אינון היכליין, אמרו ליה תריין מלאכין, ארבעין ותרין היכליין אינון מרקמן מבפה גונגין גאים, וכל אינש דקראי קריאת שמע שמא דמ"ב שמhn ברקה יאות, ירת לוון. על ליה לשבעין דרגין, ובהזון ע"ב חלונות,

ומרకמן בכתה גוונין. אמר למן איןון. אמרו ליה, כל אישذكر קריית שמע שמא דע"ב תיבין בדקה יאות, יירת דא.

על ליה להלן, אחוי ליה חמישין מדורין אחרגין, מרקמן בכתה גוונין. אמר למן איןון. אמרו ליה, לכל בר נשذكر קריית שמע שמא ד חמישין תיבין בדקה יאות, יירת דא.

על ליה להלן, אחוי ליה שבעין ותרין מדורין אחרגין בר נשذكر קריית שמע שמא דע"ב תיבין דאית בפרשタ רביעאה.

אמר להז, ובמה אנא ארוחה דא. אמרו ליה, (בראשית ג בעצובן תאכלגה. אמר להז ומהו העצבון. אמרו ליה געשה ונשמע. עשייה, בעובדין טבין. ושמיעת, באורייתא. אפיקו ליה מגנתא דעדן, ואלו עמיה לגיהנם, ועמודא דעננא למח בהוא ביממא על רישיה, ועמודא דאשתח למח בהוא בלילא. אמרו ליה, תא חוי, אחרא דא איהו חשובא ביממא ובלילא. אחויאו ליה כל מדורין דגיהנם ואחויאו ליה להט החרב המרתהפה. ואחויאו ליה (ישעה נ) הצלבים עזיז נפש לא ידעו שבעה.

אמר לו, מן איןון. אמרו ליה, איןון ארבעין ותרין היכליין חשובין. ובמה גורין בשלשלין בצדאריהן, ואסוריין

מן יְהִי הָזֵן וּמִן רְגַלְיָהּוֹן, וְאַיִלּוֹן צְוֹחִין וְאַמְרִין וְויְוִי. וְויְלָגָא דְאַיִלָּנָא בְּהַבְּלִי עַלְמָא, וְלֹא אַיִלָּנָא לְבָתִי בְּגַסְיוֹת, וְלֹא קְרִינָא שֶׁמֶא דְאַרְבָּעִין וְתְּרִינָא שֶׁמֶהָן, דְלֹא אַוְלִיפָּנָא לֵיה. וְויְלָגָא, וְויְלָגָא נְפָשָׁנָא, וּבְעַל הַאֲסֹורִין מִמְוֹגָה עַלְיָהֶם.

עַלְוָוָיָה לֵיה לְהַלָּן, אַחֲרוֹיָהוּ לֵיה עַבְּרָבָן חַלוֹגִין חַשּׁוּכִין, וּבְהַזָּוָן הוּא עַלְלִין הַשְׁלִשְׁלָאִין מִן צְוֹאֵרִיָּהּוֹן. עַלְוָוָיָה לֵיה לְהַלָּן, אַחֲרוֹיָהוּ לֵיה חַמְשִׁין שְׁעָרִין, וּבְלָהּוּ נּוֹקְבִּין, וּרְגַלְיָהּוֹן מִן חַיְבִּיאָה הוּא עַלְלִין בְּאַיִלּוֹן נּוֹקְבִּין, וְאַיִלּוֹן צְוֹחִין וְאַמְרִין, וְויְלָגָא דְאַיִלָּוָיָה בְּהַבְּלִי הַעוֹלָם, וְלֹא אַיִלָּנָא לְבֵית הַבְּגָשָׁת. וְלֹא לְמִדָּנָא שֶׁמֶא דְחַמְשִׁין תְּבִינָן מִן קְרִיאָת שֶׁמֶעָ.

עַלְוָוָיָה לֵיה לְהַלָּן, עַבְּרָבָן אֲסִירִין בְּנּוֹקְבִּין מִן מְזוּזִין דָמָן בֵּיתָא, וְאַיִלּוֹן אַמְרִין וְויְלָגָא, וְויְלָגָא. דְלֹא אַקְשָׁרוּ תְּפִילִין בְּרִישָׁא וּבִידָּנָא.

עַלְוָוָיָה לֵיה לְהַלָּן, אַחֲרוֹיָהוּ לֵיה בֶל מְדוּרִין דְגִיהָנָם, אַמְרָנוּ, בֶל בְּרַנְשׁ דְעַלְמָא, יִיעַול בְּאַתְּרָא דִין. וְאַפְּיָלוּ מָאָן דְאַיְדוּ חַפְשִׁי. הַרָּא הוּא דְבַתִּיבָּ, (איוב א) קָטָן וּגְדוֹלָל שֵׁם הוּא וּעַבְדָּ חַפְשִׁי מְאָדָנִי, וְלִיתְ חַפְשִׁי אֶלְאָ בֶל גָּבָר דִידָע שֶׁמֶא דְקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּדָקָא יָאֹתָה. הַרָּא הוּא דְבַתִּיבָּ, (תהילים עא) אֲשֶׁגֶבְהוּ בֵי יְדָע שְׁמִי יְקָרָא נִי וְאַעֲנָהוּ.

*) הַא חַזִּי, בֶל גָּבָר דְעַבְדִּים עַזְבָּדִין טְבִין, דְאַיִלּוֹן מִצּוֹת עַשְ׈ה. בֶל מִצּוֹה וּמִצּוֹה דִיעַבְדִּים, אַסְתָּלָק לְעַילָּא, וְקִיְמָא קְמִי קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְאַמְרָא אָנָא מְפָלִגִּיא דְעַבְדֵלִי, וְיַהְבָ

לייה קודשא בריך הוּא מלך אחד, היעורוניה באתר חשובא דגיה נטם דאתקורי ליליא דאייה באתרא הרין. וכל פתגמא אוורייתא דשמע, על כל מלאה ומלה, יהב לייה קודשא בריך הוּא מלך אחד, לכל מלאה ומלה דיעורוניה. ועל דא (יהושע א) והגית בו יומם וليلה למען תשמר לעשות בכל הפתוב בו כי איז תצליח את דרכיך ואנו תשכיל. ואם איז תעביד דא, קודשא בריך הוּא פקדך דתתעסק באורייתא ביממא ולילוי, והיתר ותעביד כל מה דאית בה, לא תدخل מאתרא דא. הרא הוּא דכתיב, (שם) הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערין ולא תחת וגנו. קודשא בריך הוּא יהא עמד בשעתה דתתעסק באורייתא ביממא ובליליא. וקודשא בריך הוּא יהא עמד בשעתה דתשמר לעשות בכל הפתוב בו, קודשא בריך הוּא יהא עמד בשעתה דתתפטרא מעולם, והיעול הבא.

ואיז לא תעסוק באורייתא, ולא תיתר ולא תעביד פקידי אוורייתא, קודשא בריך הוּא יסתלק מך. ומלאכיו לא יציה לך לשمرך בכל דרכיך. הרא הוּא דכתיב, (ויקרא כו) ואם תלכו עמי קרי וגנו וחלבי אף אני עמכם בקרני. בתה דיחוי לייה כל דא, ויימא לייה כל דא, אמר לייה מלכא חד מן התרין, דאייה יוצר הטוב, קודשא בריך הוּא אמר לי דאוילנא עמד, אני יוצר הארץ. אומי לי דתקיים אוורייתא כלל, ללמד וללמוד לשמר ולעשות. אומי

לייה. ובתור כן אמר, לך לך מארץך ומפולדרתך, לגוף שפלו,
במְאַדָּמְרָנָא.

ובשעתה דיפוק מבטון אימיה, יתקיף מלאך בידיה
בצואריה, וינשבח ליה אוריותה, ורשים ליה
באצבעיה על פומיה, לא תשכח השבואה הנשבעתה ליה. ואם
גברא יעביד, ואתקיים השבואה, יhabו ליה כל מה דאחזיאו
ליה. ואם יותר ירוית, יותר יתנו. אך הוא דתנו, למוד
תורה תרבה ויתנו לך שבר תרבה.

ואם לאו, תא חוו, בבר נש איתיה שם יהוה. י"ה, העולם
הבא. ו"ה, העולם הזה. י"ה אתלבש בריקנאה עילאה,
מן גינטת דען דלעילא. ו"ה אתלבש בריקנאה דען
דלהתתא. ואינון בדורגמא דא, י", אלימלה. ה', געמי. ו'
מחלוון. ה', רות.

ואם ההוא גברא אויל בארכין טבין, וקיימים האומאה
האומי, יhabו ליה כל טיבו דאחזיאו ליה, וכל מה
דרוחה בעלמא דין. ואם לאו, מה אמרת נשמה קדישא,
(איוב א) ערם יצאתי מבטון אמי וערם אשוב שטה. ומאי איה
ערם, משמא קדישא יהוה דאמינא.

תא חוו, בשעתה דأتي בר נש לעלמא, יhab ביה קודשא
בריך הוא שמייה בבר נש. ושמא אחרא מן שד יהודאי,
דאיתקי חול. ושמא אחרא, דאיתקי חזך.

הך הוא דכתיב, דברים ל ראה נתתי לפניך חיים את

החיים ואות הטוב ואות הפטות ואות הרע. החיים: דא שם יהו"ה דקינדְשא בריך הוא. ואות הטוב: זה השד יהודאי, דיבב ליה עוצר בעלמא דין. ואות הפטות ואות הרע: אלין תריין מקטרגין רשותים טמאים, מסתרא דסמאמר ליה ונחש, מן שרו של ישמעאל ועשו.

אם בר נש יקיעם האוֹמָה דאוּמי, טוב. ואם לאו, יסתלק מגניה י"ו, אשתקארת ה' ה'. ובhai שעתא, ה' עילאה מה אמרת. (יחזקאל לו) שובו שובו מדרבייכם הרעים, שהם הרשעים שאמרנו.

ואם תבו הרי טב. ואם לאו, יסתלק ה' עילאה עם ו"י, ואת עביד הו"י. ומה היא אומרת. (ישעה א) הוイ גוי חוטא גוי. ואם תבו מדאשתקארת ביה ה' תפאה, הרי טב. ואם לאו, ית עביד הו"ה. הרא הוא דכתיב, (איכה ב) השיב אחר ימינו מפני אויב. ית עבידו הרשעים שר עלייהם.

ובההוא זמנא, ית עבידו הרשעים אדונים להוֹן, ומתקעלת הפטמא דאייה מסתרא דשרו של עשו, על אלימלך ונעמי. ושרו של ישמעאל, על מחלוזן ורות. ובhai שעתא אמרו, (ישעה כ) ה' אלְהִינוּ בָּעָלוֹנוּ אֲדוֹנִים זוֹלַתך.

ובhai שעתא, ניה רעב באָרֶץ. הארץ, דא גופא. ובhai שעתא, אם יתעסיק בתורה הרי טב. ואם לאו, יית סמאמר ליה רביב על נחש, לאylimלך. (בראשית לט) וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו. אויל לאתתא נעמי, יהפֿך לה,

ויעביר ליה דתיחוב, ותהא בישא.

אם אָדָם אַתְפֵרֶשׂ מִנָּה, חֲרֵי טָב. בָּמָא דַאֲמֵר אַיּוֹב, (איוב ב) בְּדָבָר אַחֲתָה הַגְּבָלֹתָה תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת הַטּוֹב נִקְבֵּל מֵאַת הַאֲלֹהִים וְהַרְעָא לֹא נִקְבֵּל. הַעֲצָה דִיהָב לְךָ הַטְמָא, לֹא נִקְבֵּל. וְאִם יִקּוּם עַצְתָּה הַחַטָּא כְּמוֹ שְׁאַמְרָה הִיא, וַיְגַנּוּב אָוֹ יַעֲשָׂה בְּלַהֲבִירֹת שְׁבָעוֹלָם, אַחֲרַ בְּךָ יַתְלוּהוּ עַל הָעֵץ וַיָּמֹות. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (רות א) וַיָּמֹתוּ גַּם שְׁנֵיכֶם מִחְלֹזָן וּבְלִזָּן. וַנְשַׁאֲרוּ הַהָאַלְמָנוֹת.

וְתַאֲמֵר נְעָמִי, וְמָה הִיא אֹזְמָרָת. וַיְיִזְרֵאֵל וַיְהִי וַיְהִי אֹזְמָרָת, (שם) שְׁבָנָה בְּנוֹתִי, שִׁבְוּ שִׁבְוּ בְתִשׁוֹבָה, הַעֲוֹד לֵי בָנִים בְּמַעַי וְהִי לְכֶם לְאַנְשִׁים, יְיֻזְרֵאֵל אַסְתְּלָקָן. עֲרֵפָה מִסְטְּרָא דְמִסְאָבוֹ, תְשׁוּבָא אֶל עַמָּה וְאֶל אֱלֹהִיהָ. וְרוּת דְבָקָה עִם נְעָמִי, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שם) אֶל אֲשֶׁר תָלַבְיָ אֱלֹהָ. וְאִם תָבּוּ בְתִיּוֹתָא, יִתְהִי אַלְיָמָלָה, וַיִּתְהִי מִחְלֹזָן. וְאִם תָבּוּ בּוֹלָהּ, יִתְהִי שְׁמָא קְדִישָׁא עִילָּאָה. וְאִם לֹא, יַמּוֹתָנוּ הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שם) וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִתְהַשֵּׁמָה וּשְׂתִי בְלֹתִיהָ עַמָּה, נִפְקֹו מְנוּפָא.

בְּהַהִיא שְׁעַתָּא אֵיהִי אַזְלָת לְגַטְרִי גַּן עַדָּן, לְמַיְעֵל בְּגַנְתָּא דַעֲדָן, דְתַיְינוּ לְהַלְבָר, וְאַזְלָת בְּאַתָּר דְחַשּׁוֹבָא. (שם) וְתַהְמָם בְּלַהֲבִירֹת עַלְיָהּ וְתַאֲמְרָה הַזָּאת נְעָמִי. בְּהַהִיא שְׁעַתָּא אֹמְרָת, אֲנִי מַלְאָה הַלְבָתִי וּרְיקָם הַשִּׁבְנִי הָ, שְׁמָא קְדִישָׁא דְהַזָּה בֵּי. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שם) וְהִעָנָה בֵּי, שְׁמָא קְדִישָׁא

דיהו"ה, אָסְהִיד בַּי בְּלֵחֶזֶן דְּעַבְּידָנָא.

בְּהַחֲיָה שְׁעַתָּא יִיתֵּי נְחַשׁ וְגַסִּיב לְהָלְשָׁפָחָה. בְּהַחֲיָה שְׁעַתָּא אָמְרָת, (ישעה א) אַיְכָה הִיתָּה לֹזְגָה קְרִיה נָאָמָנה מְלָאָתִי מִשְׁפָט צְדָקָה יָלֵין בָּה וְעַתָּה מְרַצְחִים. י"ו גְּשָׁאָרו עֲנֵי וְדָל, (זכריה ט) עֲנֵי וְרוֹכֵב עַל חָמוֹר. דָל, עַלְיָה אַתְּמָר (תהלים מא) אָשָׁרִי מִשְׁבֵּיל אֶל דָל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלְטָהוּ ה. אָם יִשְׂאָר לוּ בָנֵן דָאָזִיל בְּאַרְחוֹהִי קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְּעַפֵּק בְּאוֹרְיִיתָא, אָפִיק לוּ מִן רָעָה. שְׁהָם מִתְפְּרָדִים בְּד' פֻּנוֹת הָעוֹלָם.

בְּתִיב (ישעה כט) כִּה אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אָבָרָהָם. יַעֲקֹב לֹא הוּא בְּעַלְמָא, וְאַתְּ אָמַר אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אָבָרָהָם.

אֶלְאָתָא חִזִּי, בְּשְׁעַתָּא דְאָפִילוּ לְאָבָרָהָם בְּנוֹרָא יִקְידָתָא, בְּקָדְמִיתָא הוּא הִינְגִּין לֵיהּ לְעַילָא, אָמַר קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרִסְתִּיא דִילִי, זִילִי וְשׂוֹבֵי לְאָבָרָהָם מִן אָור בְּשָׁדִים, שְׁבָשְׁבֵיל בְּבוֹדי עַבְדִי מִה דְעַבְדֵי.

אָמְרוּ לֵיהּ מְלָאָכִי הַשְּׁרָת, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גְּבָרָא דִיפּוֹק מִינִיה יִשְׁמָעָל, דִיעַבְדִין לְהוּ לִישְׁרָאֵל מִה דִיעַבְדִין. אָמַר לְהוּ בָנֵן יִפּוֹק מִינִיה יִצְחָק, דִיוֹשִׁיט קְדִילָה עַל גַּבֵּי מְדֻבָּחָא. אָמְרוּ לֵיהּ, הָא עַשׂוּ דְגַפִּיק מִינִיה דִיחְרִיב בֵּי מְקֹדְשָׁא. אָמַר, הָא נִפְיק מִינִיה יַעֲקֹב, דָאִיהוּ בְּוֹרִסְתִּיא שְׁלִימָא. אָמְרוֹ, הָא וְדָאי בְּזִוכָּתָא דַיְעַקְבָּב יִשְׁתּוֹיב. הָדָא הוּא

דברתיב, כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פָּרְדָּה את אֶבְרָהָם. ובשעתא דכפיתה לחנניה מישאל ועוזריה, למרמי לנו אתון נורא יקידתא, פתח חנניה ואמר, ה' לי (תהלים קיח) לא אירא מה יעשה לי אדם. ה' לי בעזורי ואני אראה בשונאי. פתח מישאל ואמר, כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פָּרְדָּה את אֶבְרָהָם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו.

יחورو כי בראותו יולדיו מעשה ידיינו.

ובההיא שעתא דנו דיניה לעילא, אמר הקדוש ברוך הוא, (ישעה מד) זה יאמר לה' אני, זה חנניה, שאמר ה' לי בעזורי ואני אראה בשונאי. וזה יקרא בשם יעקב, זה מישאל, שאמר בה אמר ה' אל בית יעקב וננו. ובשם ישראל יבנה, זה עוזריה, שאמר שם יישראל.

טא חזוי, בשעתא דאמר מישאל, בה אמר ה' אל בית יעקב אשר פָּרְדָּה את אֶבְרָהָם, עבדו ליצנות בלישניזון. אמר קידשא בריך הוא, פורסיא דילוי, ההוא ליצנות דעבדו, שזיב לון בדרגא דא, במא דשווית לאברהם. ולא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחוירו. בההיא שעתא, כל אינון דכפיתה לון, קטל לון שביבא דנורא.

דניאל אמר לא היה עמהון. אמר בלביה, הא עבדו מיניה צלמא. ומלהא אמר, שמייה בשם אלה דיליה, הדא הוא דברתיב, (דניאל ז) די שמייה בלטשאצער בשם אלה. ובתיב (דברים ז) פסילוי אלהיהם תשרפון באש, ועל דא

**אָתַּבְסֵי מִינְגִּיהוּ. וְכִי אָדָם יָבֹרֶח מִן הַמְּלָכּוֹת, אֲלֹא מְלָאכִין
הוּא מַכְסִין לַיהָ.**

מה ראו חנניה מישאל ועוזריה דיברו גרמייהו לנורא. אלא תא חוי, יומא חד הוה דוד נחית להנזה גופו לפני הכהר. והזה אמר, (תהלים פ) שמרה נפשי כי חסיד אני. אמרו ליה, אתה חסיד. אמר לו, ולא חסיד אני, שידי מלוקלבות בשפיר ובשליא, ומטהר את הטהhor, ומטהר את הטמא. ואני קם בחרודה בגין משמורות, בדבר אחר (תהלים קיט) חצות ליליה אקים להזות לה. ואני נאים בסוסיא בhabel א'.

ובחצות ליליה אקים להתעסק בתורה. ובמשמלה שלישית, אני מנגן עם המלאכים לקודשא בריך הוא. הדא הוא דבתייב, (איוב לח) בָּרוּן יְהִיד פּוֹכְבֵּי בְּקָר וַיַּרְיעֹז בֶּל בְּנֵי אלहים. מאן איינון, מלאכין קהישין לאמרנו שירהעמי בליליה. הדא הוא דבתייב, (תהלים מב) ובليلיה שירהעמי תפלה לאל חי'.

אמרו הצפרדים, אנחנו עבירננא יתר מינך בدليل קודשא בריך הוא, אמר לוין דוד, ומה עבדתונן אתון יתר מני. אמרו ליה, דהוינן מוקדין גופנא בנורא בתנורא במצרים. ובשערתא דהו מכתין חנניה מישאל ועוזריה, אמרו בלבייה הנעביד בצפראדים.

תניא, שלש משמרות הוא הלילה, ועל כל משמר ומשמר

יושב הקדוש ברוך הוא ושותג בָּאֲרִי. פֶּא חֹזֵי, שלש משמרות אינון י"ב שעתו, ואתפלגון ד' לבל משמר. ובכל משמר יושב הקדוש ברוך הוא ושותג בָּאֲרִי, ואומר אוֹי שחרבתה את ביתך וכוכך.

פא חֹזֵי, ברוגמא דאית משמרות ברקיעא, פֶּקְד אית משמרות באַרְעָא. ומאן אינון. משמְרָה שניה, בלביהם צווקים. הָרָא הוּא דכתיב, (משל לו לעלוקה שתיה בנות הָב. (ישעה נו) והכלבים עזיז נפש לא ידע שבעה. ראשונה, חמור נוער. הָרָא הוּא דכתיב, (דברים כב) לא תחרש בשור ובחמר יתדו.

ועל דא בלעם בזה החמור ובאשתו, היה מתרגנא. הָרָא הוּא דכתיב, (שם לד) ולא קם נבייא עוד בישראל במשה. אבל באומות העולם קם. וכי מטונף מן הטנופת, אתה מזביב עם הטהורה. אלא משה בטהרה. ובלוּם בטומאה. ובעודה ורה היה עושה מעשה אישות עם הארון.

בתיב (שם) כי יקרה כן צפ/or לפניך וגוי, פֶּא חֹזֵי, כן: הָרָא הוּא גופא. בדרכו: האoil באורהין טבין. בכל עין: דא תורה, בדבר אחר (משלו) עין חיים היא למחזיקים בה. או על הארץ: אלין אינון ישראל, דאתקרון ארץ, דמלמד להוּן אורניתא. אפרוחים: אלין אינון גערים גדוליים, דיתעסكون באורניתא. או ביצים: אלין זעירין, דיוליף לוּן אלוף בית.

והאמ רובצת, אין אם אלא תורה, הִנֵּא הוּא דְבָתִיב, (שם א)
וְאֶל הַטּוֹשׁ תּוֹרַת אַפְּךָ. אם תְּرֵצָה שְׁתַקְתָּה הַבְּנִים,
(דברים כב) שְׁלֵיחָתְשִׁיחָתְהָ אֶת הָעָם, וְאֶחָר כֵּךְ וְאֶת הַבְּנִים תָּקַח
לְךָ וְהַאֲרְכָּת יָמִים.

דָּבָר אֶחָר כֵּי יָקְרָא, בְּדָבָר אֶחָר וְאֶם תְּלֻכָּו עַמִּי קָרִי,
וְהַלְּכָתִי אֶפְּנִי עַמְּכָם בְּקָרִי. וַיַּסְפֵּתִי לִיפְרָה אֶתְכֶם
שְׁבָע עַל חַטָּאתֵיכֶם. מִאֵן אֵיתִי שְׁבָע, דָּא שְׁבִינְתָּא.
בְּדָרוֹ: דָּא קְבּוּרַת רְחִיל, דָאֵיתִי קְיִמָּא בְּפִרְשָׁת דְּרָכִים,
וַיַּבְשֵׂר לְהָוֵי נִגְחָם לְהָוֵי וְלֹא צְבִיאָת לְקַבְּלָא תְּגַחְמֵין,
הִנֵּא הוּא דְבָתִיב, (ירמיה לא) מִאֵנָה לְהַגְּחָם עַל בְּנֵיהֶן. וּבְשִׁבְיל
דָּאָזְלָו עַמוֹּ בְּקָרִי, גַּלְהָ לְהַזְוֹן, וְשְׁבִינְתָּא גַּלְתָּה עַמְּהַזְוֹן.
בְּכָל עַז: דָּא יְרִיחּוֹ. אוֹ עַל הָאָרֶץ: דָּא יְרוֹשָׁלָם. אַפְּרוֹחִים:
אלֵין בְּרוּבִים דְּלָעִילָּא. אוֹ בִּיצִים: אלֵין בְּרוּבִים
דְּלָתָתָא. אֲנֵפִי רְבָרְבִּי, וְאֲנֵפִי זָטְרִי.

והאמ רובצת על האפרוחים או על הביצים לא תקח העם
על הבנים שליחת תשlich את העם. הִנֵּא הוּא דְבָתִיב,
(ישעה ט) ובפְשָׁעֵיכֶם שְׁלֵיחָה אַפְּכֶם. וְאֶת הַבְּנִים תָּקַח לְךָ לְמַעַן
יִיטָב לְךָ וְהַאֲרְכָת יָמִים, בְּשִׁבְיל דָאֵימָא אָזְלָא וּמְנַדְּדָא
מְגֹזְלָה וּמְקִינָה. וְדָא גְּרִים לְךָ אֲרִיכָו דְאֲנֵפִין, שִׁית יוֹמִין
דְּלָעִילָא, דִירְחָמוּ עַל עַלְמָא. הִנֵּא הוּא דְבָתִיב, (שמות לד) ה'
ה' אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אַפְּנִים וּרְבָב חַסְד וְאַמְתָה. וְאֶרְיךָ רְוִגְזָא
מִן אֲפִין דְאַסְתָּלָקָו בְּחֹזְבִּיהָזְן דִיְשְׁרָאֵל. הִנֵּא הוּא דְבָתִיב,

(שם לא) וְרָאֵית אֶת אֲחֹרִי וּפְנֵי לֹא יַרְאָנו.

(שיר השירים ו) דָזִי יָרַד לְגַنּוֹ לְעַרְנוֹת הַבְּשָׂמָם לְרֻעָות בָּגְנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשָׁגִים. תֵּא חֹזֵי, כֹּל הַשִּׁירִים קָדְשָׁו, וְשִׁיר הַשִּׁירִים קָדְשָׁ קָדְשִׁים. בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבָּחָת לֵיהֶן לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, וְאוֹמֶרת דָזִי. הַרְאָה הוּא דְבָתִיב, (שם ח) דָזִי צָח וְאַדְוָם.

תֵּא חֹזֵי, בְּשַׁעַתָּא דִיהָא פְּלָגָנוֹת לִילִיא. אִיתָעָר שְׁלַהוּבָא חֹדָא, וַיַּעֲולֵת תְּחוֹת גַּדְפִּי דְתִרְגָּנוֹלָא, וְקָאָרִי. וּבְהַהְוָא שַׁעַתָּא, קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא יָרַד אֶל גַּנוֹ, הָאִיהָו גַּן עַדְן עַילְאָה, דָאִית לֵיהֶן לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא. וּבְהַהְיָא שַׁעַתָּא אִתָּעָר תִּרְגָּנוֹלָא דְלַעַילָּא, וְאָמָר, קוּמוֹ כֹּל אַינְנוּ דְשִׁינְתָּא בְּחֹרִיהָוֹן, הָא שַׁעַתָּא אִיהֵי לְאַתְּחַבְּרָא אַיְלָתָא בְּבָעָלה. וּבָאָה אִיהָו כֹּל בָּר נְשָׁ דִיקָוּם בְּפָלָגָנוֹת לִילִיא לְאַתְּעַסְּקָא בְּאָזְרִיתָא. הַקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְכֹל צְדִיקִיא אַצִּיתָוּ לְקָלִילָה. הַרְאָה הוּא דְבָתִיב, (שם ח) הַיּוֹשֵׁבָת בָּגְנִים חֲבָרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְּׁמִיעִינִי.

וּבְהַאי שַׁעַתָּא, מַאן דְאַתְּעַסְּק בְּאָזְרִיתָא, אִיתָרָק עַלְיהָ חַד חֹטְטָא דְחַסְפָּר. וּבְהַאי שַׁעַתָּא, קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא יָרַד לְגַנּוֹ. לְמַיְיָרֶד, לְעַרְנוֹת הַבּוֹשָׂם. וּמַאן אַינְנוּ עַרְנוֹת הַבּוֹשָׂם, הַרְאָה הוּא דְבָתִיב, (שם מו) בְּשָׁמִים רָאשָׁ. וּמַאן אַינְנוּ, צְדִיקִים.

לְרֻעָות בָּגְנִים, בְּגַן עַדְן דְלַעַילָּא, וְגַן עַדְן דְלַתְּתָא, דְאִיקָּרִי

העולם הזה, והעולם הבא. ללקות שושנים, מאן אינון שושנים. אלין צדיקיא דאתעסכו באורייתא, ואינון דמרחשן אורייתא בשפורה תיה. הרא הוא דכתיב שושנים, אל תקרי שושנים, אלא שושנים, שאבילו בקבר רוחשות תורה.

אמר ליה, וכי לאינון דאתעסקי באורייתא קטיל לוון קודם זמנם, ואינון צדיקים דלא חבו. פא חוו, ירבעם בשעתא דהוה ינוקא, הוה זכאי, ולא הוה ליה חובה, אמר הקדוש ברוך הוא למלאה המות, ויל ואיתיה לירבעם בן נבט.

בזהוא שעתא אמרו מלacky השרת, (תהלים ח) ה' אדוינו מא אדר שמה בכל הארץ. מה דשמה איהו אדר ביה, והוא צדיק, אנח ליה, ועל זכותא דיליה ייתני שפע לנו. אמר להו קדשא בריך הוא, אי רעוא דיקבון דאשבוק ליה, אנא שביק ליה.

ובתר בן נפק לתרבות רעה, ועבד תרי עגלי דרבה, וחטא והחטיא את ישראל. אמר להו קדשא בריך הוא, הרי בל שפע דהוה יהיה לבוז, אתה הפרך לבוז בזמא, לא הוה טב לבוז דתיתתי ליה הכא בשעתא דהוה זכאי, והוה אוליפ ליה מטרוין אורייתא. בשעתא היה, פרחו כללו ואמרו, (תהלים קיט) צדיק אתה ה' וישראל משפטיך. ועל דא קדשא בריך הוא ירד לננו ללקט שושנים.

פָתַח יְנוּקָא וֹאמֶר, (מייבח ז) **עַמִּי מָה עֲשִׂיתִי לְךָ וּמָה הַלְאַתִּיךְ עֲנֵה בַּי.** קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחַבִּיבּוֹתָא דְאִיתָ לְיהָ עַם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהֻזָּן עַמִּי. מָה עֲשִׂיתִי לְךָ, לָמָה עֲשִׂיתִי לְךָ. אֶלָּא דְתַזְלִין לְבָתִי בְּגַסְיוֹת וְלְבָתִי מְדֻרְשֹׁות, וְתִסְהִידֵו בַּי דָאָנָא אֶחָד, הָדָא הוּא דְכַתִּיבֵ ז (דברים ז) ה' אֶחָד.

תִסְהִידֵו דָאָנָא חָדָר, וּמְתַעַלֵּה עַל שְׁמָא דְמַ"ב תִּיבְינָן, דָאַינְנוּן בְּפִרְשָׁת קְרִיאַת שְׁמָעַ, מַן וְאַהֲבָת עַד וְהִיא. וְתִעֲבִידֵו לִיחְדָּנִי עַלְיִיבָנו. וְאַיְדו שְׁמָא בְּדִוְגָמָא שְׁמָא דְמַ"ב שְׁמָהָן.

וּבְשְׁמָא דְעַבְתִּיבְינָן, דְאִיתָ בְּפִרְשָׁת קְרִיאַת שְׁמָעַ, מַן וְהִיא עַד וְשְׁמַתָּם. וּבְשְׁמָא דְחַמְשִׁין תִּיבְינָן, מַן וְשְׁמַתָּם עַד סּוֹף פִּרְשָׁתָא, בְּחוֹשֵׁבָן שְׁעָרֵי בִּינָה. וּבְשְׁמָא דְעַבְתִּיבְינָן, וְיַאֲמֵר עַד סּוֹף הַפִּרְשָׁה.

וְאַינְנוּ אֶרְבָּע פִּרְשָׁיִין, עַם יְיָבִין דְאִיתָ בְּקְרִיאַת שְׁמָעַ, תְּרִין יְהוּדִין עַילְאַיִן, יְתִעְבִּידֵו בְּלָהו מְאַתָּן וְאֶרְבָּעִין וְתִמְגִיא, בְּחוֹשֵׁבָן רַמְ"ח אֲבָרִים. וּכְלֵי אַיִנְשׁ דִּיקְרֵי קְרִיאַת שְׁמָעַ בְּדַקָּא יָאָתָה, בְּלֵי תִּיבָּה וְתִיבָּה מְשִׁפְיעַ בְּכָל אָבָר וְאָבָר דִּילִיָּה. וְאֵי אַיִנְשׁ לֹא יִקְרֵי קְרִיאַת שְׁמָעַ בִּימָמָא וּבְלִילִיאָ, כָּל אָבָר וְאָבָר דִּילִיָּה יִתְמַלֵּי מַן רָוַת רָעוֹת, וּמְכָל מַלְיָן וּמַרְעֵין בִּישִׁין דָעֵלְמָא.

אָמֶר יְנוּקָא, תְּלַת תִּיבְינָן אַינְנוּן, דְחַסְרֵין מַן קְרִיאַת שְׁמָעַ, מַן רַמְ"ח תִּיבְינָן, וּבְמָה אַשְׁתַלְיָמוּ. אָמֶר, אָנָא שְׁמַעַנָּא

מֵאָבָא, עִם ה' אֱלֹהֶיכֶם אֲמַת שְׁחִשְׁלִיחַ צָבָור חֹזֵר בְּקוֹל.
 פָּתָח סְבָא דִינּוֹקָא וְאָמַר, עִיר קְטָנָה וְאֲנָשִׁים בָּה מַעַט וּגְנוּי,
 (קהלת ט) וּמַצָּא בָּה יְלִד מִסְכָּן חֶבֶם וּגְנוּי. תָּא חֹזֵי, עִיר
 קְטָנָה, דָא תִּבְתַּחַת נָח. וְאֲנָשִׁים בָּה מַעַט, אַלְוּ אֲשָׁתוֹ וּבְנָיו
 וּגְנָשִׁי בְּנָיו, וְחַיּוֹת וְעוֹפּוֹת וּבְהַמּוֹת. וּבָא אֱלֹהֶיךָ מֶלֶךְ גְּדוֹלָ
 וּסְבָב אָוֹתָה, זֶה יִצְאֵר הָרָע. וּמַצָּא בָּה אִישׁ מִסְכָּן וְחֶבֶם, דָא
 נָח. וּמְלָט הָוָא אֶת הָעִיר בְּחַכְמָתוֹ.

סתורי תורה

סְעִוָּדָתִי דְשָׁבָת בְּכָל אַיִלּוֹן אָוְכְלוֹסִין עַילְלָאִין. (שמות ט) וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֲכָלָוְהוּ הַיּוֹם בַּי שָׁבָת הַיּוֹם לְד'. הַיּוֹם לֹא
 תִמְצָאָהוּ בְשֻׁדָּה. תִּלְתְּ וּמְגִין הַיּוֹם, כְּחַוְשָׁבָן תִּלְתְּ סְעִוָּדָתִי,
 דְאַתְקְרִיאוּ עַגְגָן. וְמַהוּ עַגְגָן. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (ישעה נח)
 וּקְרָאתָ לְשָׁבָת עַגְגָן. (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת
 הַגְּנָן. וּבְחַשְׁבָּוֹן תִּלְתְּ גְּלוּיוֹת, שָׁאָמֶר מֹשֶׁה בְּגַנְגָּדוֹן אֲהִי"ה
 אֲהִי"ה אֲהִי"ה תִּלְתְּ וּמְגִין.

אָנָא אֲהִי"ה עַמְכָוּן בְּגַלְוָתָא קְדָמָה, הַדָּא הוּא דְאָמְרוּ, גָּלוּ
 לְמַצְרִים שְׁבִינָה עַמְהָם. וְאָנָא אֲהִי"ה עַמְכָוּן בְּגַלְוָתָא
 תְּנִינָא, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, גָּלוּ לְבָבָל שְׁבִינָה עַמְהָם. וְאָנָא
 אֲהִי"ה עַמְכָוּן בְּגַלְוָתָא תְּלִיתָא, הַדָּא הוּא דְבָתִיב גָּלוּ לְיָנוּ
 שְׁבִינָה עַמְהָם. אֲהִי"ה רְבִיעָא לֹא גִילָה לְהֹזֵן, אַלְאָ (ישעה ס)
 אָנִי ה' בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה. זָכוּ אֲחִישָׁנָה, לֹא זָכוּ בְּעַתָּה.

אמֶר רְבִי פְנַחַס, רָצָח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְנַפּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל

וכו'.

תא חוויל, אם ישיבו לא נשארו בגולות יום א' שלם. אמר ליה בחשאי, מהו يوم א', זה שאמיר (בראשית כט) הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה לנו. אם תבו בתויובתא, יצאו לזמן היום שאמיר הגביא. ואם לא עת האסף המקנה, השקו הצען וילכו רעו. בספרא הרבה המנוגא סבא, אם לא תבו בתויובתא, לא יפקון עד דישתלים שמא דקודשא בריך הוא יה'ו"ה.

דבר אחר, ישראל נמשלו ליונה, והבגפים למצות, כמו בשעה שהיונה יש לה בוגדים, והבגפים שלימים, לא יש עופ בעולם שיקח. אך ישראל, בשעה שהם שלמים במצות, לא יש בכלל העולם מי שיוביל להם. כמו שהוא בתוב לפ' בלעם (במדבר כט) מה אקב לא קפה אל ומה אזעם לא זעם ה'. ואחר בך צנו אחריהם, ויתר אף ה' בהם. ועל דא (במדבר טו) ולא תתוורו אחריהם לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. ומהו אחריהם לבבכם ואחרי עיניכם. זה רק רע כלל היום, וזה (משלו ט רע רע יאמר לנו). ועל דא (שםות לא) וראית את אחורי. הדא הוא דכתיב, איך בסheid אחורי ימינו. וב כתיב (דנרים לט) אסתירה פנוי מהם אראה מה אחוריTEM וגו'. ועל דא בשעה שיישראל היו בלב שלם לפניהם מה היה. פנים בפנים דבר ה'. ואם לאו, בסטרא דאחוריים. וזהו העריות. הדא הוא דכתיב, (ויקרא יח)

ערות אביך וערות אמך לא תגלה.

ויש אחור מן קדושה. הרא הוא דברתיב, (הושע יא) אחורי ה'
ילכו באירה ישאג. ואתקרי פנים לנבי מטה, ואחור
לنبي מעלה. ואתקרי חול לנבי מעלה, וקדש לנבי מטה.
וזה בקש משה לידע, זה שהיה פנים לנבי מעלה. ואמר
לייה, כי לא יראה הארץ וחי. ואחר בך בקש שיתן
גשםה לישראל מן הפנים שהם למטה, ונקרו אחורים
לنبي מעלה. ואמר ליה, וראית את אחורי. אתה תראה והם
לא יראו. הרי תבין שהיה לנבי אחור, ולنبي ישראל פנים.
ועל זה אמר לא יראו, ולא אמר לא תראה.

תא חוי, בחובאadam קדמאה, אבדו הפנים עילאיין.
ובבחובא דעגל, פנים תטאין, דאתקרי אחור לנבי
עליא. ובכל גלות גלות אבדו. ואיהו רוא רברבא, וכל דא
גרמו בשם יהוה. יי', פנים עילאיין. ה', אחור לנבי יי', ובפנים
לنبي יי'. ו, אחור לנבי ה' עליא, ובפנים לנבי ה' טטא. ה',
אחור לנבי יי', ובפנים לנבי רוא דלתה.

ומאי איהו ידו"ד, דאתקרי אחור לנבי ידו"ד דלעילא, ודא
המבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים. ידו"ד
دلעילא, אדם עליא. ידו"ד דלתה, אדם תנינא. ואית
אדם דאיתו תליטה, דאקרי אחור, לנבי שמא תנינא.
ושמא תנינא איהו פנים לנבי דא. ודא הוא המבדיל בין
קדש לחול. ואינו תלית, בחושבן אהיה אהיה אהיה

תלת זמגין.

דבר אחר (שמות טז) ויאמר משה אל כל אחד היום כי שבעת היום לה' היום לא תמצאהו בשדה. הא קרא אוקמונה חביריא, תהוו בפתחור עילאה, בפתחור די ממנה בכ"ב ארונות. בעייזקא דלעילא, לקטין תריין סטרין, חד עיזקא. וההוא עיזקא איהו בריבועא לארבע סטרי עולם.

אחדון הא עיזקא מהאי סטריא ומהאי סטריא, דא לימינא, ודא לשמאלא. ההוא דימינא סלקא ברישא, וכד איהו זקפא, נטיל עמיה שת מאה אלף גברין גברין, אחדון סייפין על ירבין. הדא הוא דכתיב, (שמות יט) בשש מאות אלף רגלי הגברים בלבד מטה. וההוא לשמאלא סלקא לבתר בן, וכד איהו זקפא, נטיל עמיה שת מאה אלף ("חילופי גרסאות") מארי דנדפין, אנפין דר חממי. ומתחלפין דימינא בשמאלא, ודשמאלא בימינא.

זקפאן לעילא, עד האמתו לחדר בהנאה, רגלי מיום דאתברין עלם. כד מטו תפון, נפיק ההוא בהנאה רבא, זקא מברך לההוא בפתחור. פיוון דקא מתרבא מפתון, מג עתיקא סבא דסבין סיבתא דבל סיבתין, נפיק תלא דבדולחא, ונגיד לההוא ראש בהנאה, ואיהו אמלוי להאי בפתחור, פיוון דאתמליה, אתמליה בשית סטרין, לשית יומין דשבטה.

כד נהית מסטריא לשמאלא, ואקריש לההוא בדולחא,

את עבידך בְּגַוְנָא דְּבָדֹלְחָא דְּאַבְן טַבָּא. וּכְלָהו אָכְלוֹסִין אֲתָזְנוֹ מְגִיה בְּכָל יוֹמָא, וּמְגַהֵּן בְּלִילְיָא. אַינְנוּ דִּימְמָא אֲכְלִי בְּגַוְנָא חָד, וְאַינְנוּ דְּלִילְיָא אֲכְלִי בְּגַוְנָא אָחֶרֶא. אַינְנוּ דְּלִילְיָא אַקְרוֹן מְתָבְּרִי טוֹרִין וּטְגִרִּין, אַלְיאַן לְקָטִין מְפֻלְגָּות דְּלִילְיָא עַד דִּירְתָּקָפָ שְׁמַשָּׁא, בֵּין דָּאַתָּא שְׁמַשָּׁא לֹא לְקָטִי. אַינְנוּ דִּימְמָא, אַקְרוֹן יְלִידִי בִּיתָּא, טְמִירִי הַיְּכָלָא. לֹא לְקָטִי אֶלָּא בְּצָפְרָא. בֵּין דָּאַתָּי צָפְרָא, לְקָטִי כָּל חָד וּמָד בְּדָקָא חַזִּי לֵיה. אָחֶרֶנִין אֵיתָ דְּלִקְטִי לְעִידָּן רְמַשָּׁא, וּכְלָהָד וּמָד בְּדָקָא חַזִּי לֵיה.

אַינְנוּ דְּלִילְיָא, עַלְיָהו בְּתִיב (שמות טז) וּבְבָקָר הִיְתָה שְׁכָבָת הַטָּל. אַלְיאַן אַינְנוּ נְזָלִי טְלָא דְּמָנָא לְתָתָא, מְחוּלְקָא דִּילְהָזָן. הָאֵי מְגָא לֹא הָוָה לֵיהּ גְּנוּן, וְלֹא אָגְלִיד. אַינְנוּ דְּצָפְרָא, עַלְיָהו בְּתִיב (קהלת יא) בְּבָקָר זָרָע אֶת זְרַעָה. אַלְיאַן הָוֵי נְזָלִי טְלָא דְּמָנָא לְתָתָא, וַיְהִי גְּנוּן לְהַהְוָא מָנָא, וּמְתָקָא וּדְרוּבָּשָׁא.

אַינְנוּ דְּרְמַשָּׁא, עַלְיָהו בְּתִיב (שמות טז) עַרְבָּה וִידְעָתָם. וְאַינְנוּ דְּלִילְיָא, הוּוּ נְזָלִי בְּזָמָנָא חָדָא מְסֻטָּרָא דְּאַלְיאַן. מִאן דָּאַשָּׁאָר מְגִיה עַד צָפְרָא, בְּתִיב, (שם) וַיָּרַם תּוֹלְעִים וִיבָּאָש. תִּלְתָּ סְטָרִין גְּלִיפִין חָכָא, לְקַבֵּיל תִּלְתָּ, הַיּוּס הַיּוּס הַיּוּס. תִּלְתָּ הַהְיִינָן, הַיּוּס הַיּוּס, וּכְלָהָו הַהְיִינָן, תִּלְתָּ תִּלְתָּ אַתְּנוֹן, וְאַתְּעַבְּידָו תְּרִין עָשָׂר, בְּחַוּשְׁבָן תְּרִין עָשָׂר שְׁעָתִי דִּימְמָא, וּכְלָהָו חָד, וּכְלָהָו יוֹם. תִּלְתָּ שְׁבָתִי אַינְנוּן, בְּלָהָזָן